
Terminalomsorgens etikk

BOKOVERSIKT

Terminalomsorgens etikk er bokens tema. Det er interessant lesning for dem som er opptatt av de mange vanskelige etiske avveieingene man står overfor i behandling og omsorg av alvorlig syke og døende. Forfatterne hovederend er å argumentere for behovet for økt kunnskap om terminale symptomer og behandlingen av disse samt for en bedre tilrettelegging av forholdene pasienten skal dø under. Ved å få til et samspill av de faktorer som skal til for at et menneske skal finne det verdt å leve selv med plager og snarlig forventet død, vil bl.a. behovet for legeassistert dødshjelp minimeres.

Med denne ramme diskuterer forfatterne eutanasi, legeassistert selvmord, terminal sedering, R-minus, pasientautonomi, livstestamente, m.m. Argumentasjonen har relevans for debatten i Norge rundt Sandsdalen-dommen og Bærum-saken.

Loewy & Loewy fører en stringent penn og argumenterer godt for sine synspunkter. De mener at på tross av god ”orkestrering” av livets siste uker og dager, vil noen mennesker ønske å dø raskt i stedet for å leve noen dager lenger med uutholdelig lidelse; altså en argumentasjon for eutanasi. De finner advarslene om ”slippery slope” tynne – så tynne at de finner det jevngodt med å si at å ta et glass vin leder til drukkenskap.

Forfatterne har et annet syn på terminal sedering enn hva Legeforeningens eget utvalg har. Å skille mellom eutanasi og terminal (lindrende) sedering er ”oppfinnsomt og falskt”, hevder de. ”Pasienter – enten de har fått en overdose av et stoff i den hensikt å ta livet av dem eller blir holdt bevisstløse inntil døden innhenter dem – er i begge tilfeller til slutt svært døde,” heter det.

De av oss som er prinsipielt uenige med forfatterne, vil ha nytte og glede(?) av å prøve vår egen tenkning og resonnement mot deres. Vi endrer forhåpentligvis ikke syn, men vil i større grad ta inn over oss kompleksiteten i terminalomsorgsetikken.

ErikWist

Onkologisk avdeling

Ullevål sykehus

Publisert: 30. mars 2001. Tidsskr Nor Legeforen.

